

ЗКП

1. Не постои повреда на чл.381 ст.1 т.8 од ЗКП да пресудата била заснована на доказ прибавен на незаконит начин затоа што предметната дрога – опиум е одземен во време на извршување на кривичното дело и предаден и чуван во просториите на Основниот суд К.

Од образложението

Неосновани се жалбените наводи за сторена суштествена повреда на одредбите на постапката во смисла на чл. 381 ст.1 т.8 од ЗКП, односно дека пресудата е заснована на доказ, прибавен на незаконит начин, што претставува материјалот доставен за вештачење на Институтот за судска медицина, за кој во жалбата обвинетите истакануваат дека не е јасно од каде потекнува. Од увидот во списите во предметот видно е дека со потврда за одземени предмети утврдено е дека сировиот опиум кој што е предмет на обвинение е одземен од обвинетите во времето на извршувањето на кривичното дело и истиот е предаден и чуван во Основниот суд, сместен во две вреќи во сефот на судот. Согласно исказот на сведокот П.С, самостоен референт во основниот суд во, неспорно е дека во книгата КДП.2 – Книга за одземени предмети под реден број 1 на стр.19, е заведено дека е одземен сиров опиум од сега обвинетите и дека материјата сместена во две вреќи во форма на пити е чувана во сефот на судот. Наведената материја од Основниот суд е испратена на вештачење во Институтот за судска медицина во Скопје, по што истата е вратена на чување во сефот при Основниот суд. Увид на материјалот – сировиот опиум е извршен и на главниот претрес, кога првостепениот суд утврдил дека се работи по вид, форма и материја за ист вид на опиум, кој што е одземен од обвинетите при извршувањето на кривичното дело.

Решено во Апелационен суд Штип 18.05.2009 КЖ.бр.132/09

2. Забрана на управување со моторно возило од „Б“ категорија по чл.38-в ст.3 в.в. со ст.1 од КЗ не може да се изрече со ЗКП Решение за исправка на пресудата.

Од образложението

Основниот суд во Б.со првостепената пресуда К.бр.96/08 од 11.11.08 г. го огласил обвинетиот виновен за кривично дело „Загрозување на безбедноста на сообраќајот“ од чл.297 ст.3 в.в. со ст.1 од КЗ и го осудил на парична казна.

Основниот суд во Б. бидејќи пропуштил донел Решение К.бр.96/08 од 11.11.08 г. со кое врши исправка на изворникот и преписот на

пресудата така што пред зборот образложение се додава: на обвинетиот согласно чл.38-в ст.3 од КЗ му се изрекува казна-Забрана на управување со моторно возило од „Б“ категорија, а во траење од 4 месеци“, а во останатиот дел првостепената пресуда останува иста“.

Апелациониот суд во Штип одлучувајќи по жалба ваквото решение го укина како незаконито бидејќи е во спротивност со чл.375 ст.1 од ЗКП, во ова законска одредба е определено дека „Грешките во имињата и броевите, како и други очигледни грешки во пишувањето и сметањето, недостатоци во формата и несогласноста на писмено изработената пресуда со изворникот ќе ги исправи со посебно решение претседателот на советот на барање на странките или по службена должност“.

Во конкретниот случај со Решението за исправка на Пресудата К.бр.96/08 према обвинетиот е изречена казна од чл.33 ст.1 од КЗ - Забрана на управување со моторно возило, која казна воопшто на обвинетиот не му е изречена со донесената пресуда што е видно од изворникот на пресудата.

Решено во Апелационен суд-Штип под Кж.бр.108/09 од 08.04.2009 г.

3.Првостепениот суд сторил суштествена повреда на постапката од чл.355 ст.1 т.11 од ЗКП кога приватната тужба на тужителката за кривично дело Навреда од чл.173 ст.1 од КЗ, ја отфрлил врз основа на чл.424 в.в. со чл.262 ст.1т.1 од ЗКП т.е.дека наведените инкриминирани зборови не биле кривично дело, бидејќи во Законот за прекршоците против јавниот ред и мир било пропишано дека навредувањето на службено лице-полициски службеник во вршење на службата преставува прекршок од чл.13 од ЗППЈРМ.

Од образложението

Во поднесената приватна тужба од тужителката е наведено дека обвинетиот извршил кривично дело Навреда од чл.173 ст.1 од КЗ на начин што управувајќи ПМВ обвинетиот бил запрен заради вршење сообраќајна контрола од тужителката како службено лице -сообраќаен полицаец, па обвинетиот ја навредил тужителката со зборовите „која си ма ти курво, еби се ороспијо,тебе мажот ти затоа те остави“.

Основниот суд во С.Н. врз основа на чл.424 в.в. со чл.262 ст.1т.1 од ЗКП ја отфрлил тужбата ценејќи дека наведените инкриминирани зборови не биле кривично дело бидејќи во Законот за прекршоците против јавниот ред и мир било пропишано дека навредувањето на службено лице-полициски службеник во вршење на службата преставува прекршок.

Апелациониот суд во Штип уважувајќи ја жалбата на тужителката го укина решението на првостепениот суд од следните причини: Во тужбата е даден фактички опис на преземените дејствија на обвинетиот со кои го сторува кривичното дело Навреда од чл.173 од КЗ.Наведените зборови во тужбата според својата содржина се од навредлив карактер

за тужителката бидејќи обвинетиот изнел негативни вредносни судови за тужителката за нејзиниот личен живот кои можат да и наштетат на нејзината чест и углед како граѓанин. Во тужбата не е наведено дека против обвинетиот е покрената прекршочна постапка од СВР-ПС. Во чл.20 ст.2 од ЗКП е пропишано ако за некое претходно прашање веќе донел одлука судот во некоја друга постапка или друг државен орган, таквата одлука не го врзува кривичниот суд во поглед на оцената дали е сторено определено кривично дело. Во чл.100 ст.1 т.3 од Законот за прекршоците се вели „Судот што ја води прекршочната постапка со решение ќе ја прекине постапката ако за истото дело е покрената кривична постапка до завршувањето на кривичната постапка“. Во чл.119 ст.1 т.7 од Законот за прекршоците се вели „Пресуда со која обвинетиот се ослободува од одговорност ќе се донесе, ако обвинетиот во кривичната постапка правосилно е огласен за виновен за дело што ги опфаќа и обележјата на прекршокот“. Согласно чл.129 ст.1 од ЗКП платената парична казна-глоба за сторен прекршок се засметува во казната изречена за кривичното дело чии обележја ги опфаќаа и обележјата на прекршокот.

Од цитираните законски одредби видно е дека водењето на кривичната постапка за сторено кривично дело е самостојна постапка и не е условена од постоење на прекршок и од водење на прекршочна постапка.

Решено во Апелационен суд-Штип на ден 16.11.2009 г. под Кж.бр.716/09.

4.Првостепениот суд сторил суштествена повреда на постаспката од чл.355 ст.1 т.5 од ЗКП кога обвинетиот го огласува за виновен за продолжено кривично дело Телесна повреда од чл.130 ст.2 в.в. со чл.45 од КЗ, а од увидот во предметот се гледа дека против обвинетиот е поднесена една кривична пријава од МВР-СВР-ПС за две кривични дела: за кривично дело Телесна повреда од чл.130 ст.2 в.в. со чл.45 од КЗ, и за кривично дело Загрозување на сигурноста при вршење семејно насилство од чл.144 ст.2 од КЗ, а судот судел во отсуство на оштетената и истата воопшто не е распрашана пред судот. При такви услови не е утврдено дали оштетената е заинтересирана и дали постои предлог од нејзина страна за кривично гонење на обвинетиот за кривичното дело Телесна повреда од чл.130 ст.2 в.в. со чл.45 од КЗ, кое дело согласно ст.4 од цитираниот член се гони по предлог.

Решено во Апелационен суд-Штип на ден 28.09.2009 год. под Кж.бр.456